

Jeg vil gerne slå fast, at der er tre afgørende forskelle på de to sager. For det første: Bikuben bad ikke om - og fik ikke - et fast og garanteret skattefradrag i forbindelse med overtagelsen af Bornholmerbanken i modsætning til situationen ved Spar Nord's overtagelse af Himmerlandsbanken, hvor man bad om og ifølge Frank Poulsens rapport fik et fast og garanteret skattefradrag. Det er den første forskel.

Den anden forskel er, at da Bikuben overtog Bornholmerbanken den 10. februar 1992, var handelen definitiv, uden betingelser af skattemæssig karakter. Det skattemæssige blev først afklaret efterfølgende i modsætning til sagen om Himmerlandsbanken, hvor skatteforholdene indgik som en del af handelsbetingelserne.

For det tredje: I forbindelse med Bikubens overtagelse af Bornholmerbanken blev der ikke truffet beslutning af nogen minister. Sagen blev forelagt til efterfølgende orientering i modsætning til sagen om Himmerlandsbanken, hvor beslutningen blev truffet af skatteministeren, og hvor flere ministre i øvrigt var involveret. Derfor vil jeg gerne slå fast: Der er overhovedet ingen lighed mellem sagen om Bornholmerbanken og sagen om Himmerlandsbanken.

Jeg vil gerne for en ordens skyld slå fast, at jeg med sindsro vil imødesee enhver undersøgelse af, hvad der er foregået i sagen vedrørende Bikubens overtagelse af Bornholmerbanken. Jeg vil også gerne slå fast, at jeg ikke kan se statsministerens bemærkninger og visse andre partiers repræsentanters udtalelser som spor andet end et klart forsøg på at aflede opmærksomheden fra det, der er det væsentlige i denne sag, nemlig skatteministerens politiske ansvar for, at der er foretaget en klokkeklart ulovlig beslutning i sagen vedrørende Himmerlandsbanken, og at Folketinget har fået forkerte og urigtige oplysninger vedrørende sagen om Himmerlandsbanken.

Jeg synes, det er det, sagen skal dreje sig om. Der er ingen paralleller mellem sagen om Bornholmerbanken og sagen om Himmerlandsbanken.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har endnu nogle korte bemærkninger, og jeg agter snart at gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Der er ingen diskussion om, at skatteministeren har ansvaret for den beslutning, der blev truffet om natten den 23. august, og efter undersøgel-

sen er der i dag heller ingen tvivl om, at den beslutning var ulovlig. Men jeg vil godt bede fru Pernille Sams og andre om at læse ministeransvarlighedsloven, inden man går videre i denne debat.

Faktisk er det sådan, at selv om en minister træffer en ulovlig beslutning, er det ikke ansvarspådragende eller strafpådragende, hvis ministeren er i god tro. Det vil sige, at da det i rapporten er fastslået, at alle topembedsmænd meddelte skatteministeren, at dette var en lovlig mulighed, kunne skatteministeren ikke træffe anden beslutning end den, han traf.

Derfor vil jeg bede om, at man koncentrerer sig om det, som jeg faktisk også troede debatten skulle handle om, nemlig om der har været vildledning af Folketinget. Det er naturligvis hovedpunktet, det er naturligvis det, et kommende udvalg skal undersøge, og det er det helt afgørende. Jeg troede egentlig, at Frank Poulsens redegørelse havde gjort det klart, hvordan det så ud den 23. august om natten, og at vi derfor havde været fri for at skulle hele den tur igennem i dag.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Frank Aaen, at jeg ikke kan udtale mig om sager, jeg ikke har noget kendskab til, og som Folketinget heller ikke har noget kendskab til. Den debat må komme på et andet tidspunkt.

Fru Elisabeth Arnold gentager, at man brugte modellen fra Bornholmerbanken i Spar Nord-sagen. Jamen det er jo lige præcis det, man kan læse af beretningen at man ikke gør; det er ikke den samme model, det er ikke den samme løsning. Den måde, Spar Nord overtager Himmerlandsbanken på, er jo ikke den samme, som Bikuben overtog Bornholmerbanken på, og det er præcis derfor, at retspræsidenten har fået det optrykt i beretningen.

Hr. Kjeld Rahbæk Møller sagde, at vi er enøjede. Nej, men vi er i stand til at bruge øjnene til at læse med, og det er jo det, vi har gjort med beretningen. Hvad er det egentlig, der er sagt, og hvad er ikke sagt? Er der overhovedet sket noget ulovligt omkring Bornholmerbanken? Man kan jo også læse det svar, som hr. Kjeld Rahbæk Møller selv fik af statsministeren den 10. november 1993, hvor hr. Kjeld Rahbæk Møller bad statsministeren om at afkræfte, at der var foregået noget ulovligt omkring Bornholmerbanken, og hvor statsministeren svarede hr.